

Aldrig ensam show

Charlie Eriksson är en ung man som verkade ha allt. Han är snygg, lyckad, hade höga betyg och en framtida karriär. Men ändå var han så djupt deprimerad att han försökte ta sitt liv. Han överlevde knappt självmordsförsöket, men efter det som blev en vändpunkt, startade han [organisationen Aldrig Ensam](#).

Charlie har föreläst för många, vunnit fina priser och har mängder med följare i sociala medier. Och nu har han tillsammans med musikern **Kristofer Greczula** dragit ihop en *Aldrig ensam show*. Med den har de turnerat och jag såg showen när den spelades i Stockholm våren 2019.

Det börjar med statistik, var sjätte timme tar någons sitt liv i Sverige. Sedan turas Charlie och Kristofer om att berätta om svåra tider i livet, om sina depressioner och om barndom och uppväxt. De gick i gymnasiet tillsammans och Kristofer berättar om sin ansökan till Idol och drömmen om att bli rockstjärna. Charlies plan var att bli rik, en ung företagsledare, en vinnare. I bakgrunden rullar fina bilder som skapar eftertanke, mycket välgjort.

Kristofer spelar flera kända låtar, av bland annat **Avicii**, som nu inte lever längre. Han berättar om sin egen låt, *You're Not Alone* (Du är inte ensam). som han skrev när han mådde väldigt dåligt. Budskapet om att du inte kommer må så här jämt utan att det finns ett ut på andra sidan är jättefint. **Oscar Stenbridge** är en ung pojke som spelar Kristofer som barn. Denna unga begåvning river ner applåder efter att ha spelat *Man In The Mirror*.

Mot slutet talar Charlie om sociala medier och om hur ledsen man kan vara när alla andra på Instagram är så lyckliga och snygga och gör så coola saker, det som man sedan jämför med sitt vanliga tråkiga liv. Vi måste tänka på att andra lägger ut sina toppar i livet, men Charlie menar också att det finns

mycket fint på nätet, som att Aldrig ensam har över 153 000 gillare på Facebook och filmen Aldrig ensam – Nu bryter vi tystnaden, med olika kändisar i, har fått över 5,5 miljoner visningar.

Aldrig ensam show är en stark upplevelse som vill skänka styrka till alla där ute som har det svårt. Showen har redan räddat liv och de unga männen visar på en fin känslighet, men ändå lämnar det mig i publiken något sorgsen.

Är det så att unga människor pressas så hårt att de tycker att de måste var så lyckade och prestera saker hela tiden? Föreställningen skapar nya frågor och ger såklart inte alla svar. Men den unga publiken var mer än nöjda, det visar de med stående ovationer.

Och i höst blir det nya [föreställningar över hela landet](#).

Text och bild: Pebbles Karlsson Ambrose